คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ที่ ๐๐๕/๒๕๖๑

เรื่อง [redacted] อุทธรณ์คำสั่งไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทำงานของนายทะเบียนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามที่ [redacted] ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (จัดหางานจังหวัดเชียงใหม่) ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน กรณีไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทำงานของ [redacted] ตามหนังสือสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๘/๘๒๗๒ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นั้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้พิจารณาคำสั่งนายทะเบียน หนังสืออุทธรณ์ของ [redacted] คำชี้แจงของอธิบดีกรมการจัดหางาน และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อกฎหมายแล้ว มีข้อเท็จจริง และความเห็นดังนี้

ประเด็นที่ [redacted] อุทธรณ์ว่า พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ได้นิยามความหมายของคำว่า “การประกอบอาชีพ” ไว้ ตามที่นายทะเบียนกล่าวอ้าง และมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวได้นิยามความหมายของคำว่า “ทำงาน” เอาไว้ อีกทั้งระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาต โดยคนต่างด้าวที่ทำงานในมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรอื่นที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจหรือประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวม สามารถขอรับใบอนุญาตได้ คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น

ประเด็นนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ [redacted] เป็นอาสาสมัครที่ทำงานให้กับมูลนิธิหัวใจรักษ์ช้างจะถือว่าเป็นการ “ทำงาน” ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ให้คำนิยามคำว่า “ทำงาน” หมายความว่า การประกอบอาชีพใด ๆ ไม่ว่าจะมีนายจ้างหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงการประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่าการกระทำใดบ้างที่ถือว่าเป็นการ “ประกอบอาชีพ” ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวไม่ได้นิยามคำว่า “การประกอบอาชีพ” ไว้ จึงต้องพิจารณาโดยอาศัยความหมายของคำตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งให้ความหมายของคำว่า “อาชีพ” หมายความว่า การเลี้ยงชีพ การทำมาหากิน หรืองานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ และคำว่า “เลี้ยงชีพ” หมายความว่า เลี้ยงตัว หรือทำมาหากินเพื่อใช้ชีวิตดำรงอยู่ได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาความหมายคำว่า “การประกอบอาชีพ” จึงหมายความว่า การกระทำใดๆ ที่ทำเป็นประจำเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ คำว่า “ทำงาน”

ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว จึงหมายความว่า การกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำเป็นประจำ เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า [redacted] ได้มาปฏิบัติงานเป็นอาสาสมัครมูลนิธิหัวใจรักษ์ช้าง โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานกับองค์กรผู้สนับสนุนในต่างประเทศ ช่วยประชาสัมพันธ์มูลนิธิ เพื่อระดมทุนจากผู้บริจาคในต่างประเทศ และดูแลอาสาสมัครอื่นที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครระยะสั้นในมูลนิธิหัวใจรักษ์ช้าง โดยมูลนิธิหัวใจรักษ์ช้างจะเป็นผู้รับผิดชอบและสนับสนุนค่าอาหาร ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลางานหรือเวลาที่ต้องออกไปปฏิบัติโครงการนอกสถานที่ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนค่าเช่าที่พักอาศัยจากองค์กรในประเทศอังกฤษ จึงฟังได้ว่าการที่[redacted] ได้รับการสนับสนุนทั้งค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และค่าที่พักดังกล่าวเป็นผลมาจากการที่ได้ปฏิบัติงานที่มูลนิธิหัวใจรักษ์ช้าง ประกอบกับ[redacted] ไม่มีรายได้อื่นใดในประเทศไทย ดังนั้น การที่[redacted] ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาสาสมัครในมูลนิธิหัวใจรักษ์ช้างจึงเป็นการกระทำเพื่อให้ตนเองดำรงชีวิตอยู่ได้ กล่าวคือ มีที่พักอาศัย มีอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และถือได้ว่าการกระทำของ[redacted] ที่ได้ปฏิบัติงานที่มูลนิธิหัวใจรักษ์ช้าง เป็นการประกอบอาชีพอันเป็นการ “ทำงาน” ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น คำอุทธรณ์ของ[redacted] จึงฟังขึ้น

ด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า คำอุทธรณ์ของ[redacted] ฟังขึ้น และการที่นายทะเบียนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ (จัดหางานจังหวัดเชียงใหม่) มีคำสั่งไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้[redacted] และมีหนังสือสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๘/๘๒๗๒ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งคำสั่งไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวให้แก่[redacted] นั้น ไม่ถูกต้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งนายทะเบียนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้จัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะนายทะเบียนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้แก่[redacted]

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

[redacted]

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน